

Livets ufattelige lethed

Mister du livsglæden

i din søgen efter meningen med livet?

af Bruno Würtenberger, spirituel lærer

Søgen efter livets mening ødelægger livsglæden for mange mennesker. Det er imidlertid så enkelt! Livets mening er - at leve! Hvis nogen synes, det lyder for enkelt, skal de spørge sig selv, om det af den grund er forkert.

Er det ikke netop enkelheden, der karakteriserer livet? Er hele universet ikke opbygget efter denne enkelhed? Fungerer det ikke netop så perfekt pga. dets enkelhed?

For forstanden skal altid være så svært; hvis man følger den for længe, bliver hele livet kompliceret. Livsglæden mindskes, man lever efterhånden kun i en forestilling, der næppe giver livsenergi.

Livsenergien vækkes imidlertid ikke af en forestilling, ikke af en kopi af livet, men derimod kun af livet selv. Men hvor findes det?

Overraskende nok: Lige

her, lige i de omstændigheder, som i dette øjeblik udgør vores liv. Det, vi betragter som hverdagen. Når man kan finde glæde ved den, vil man opdage, at den ikke er så slem, som man troede.

Paradis og Helvede er det samme, alt efter om man kæmper imod eller forstår at bruge situationen kreativt. Ikke omstændighederne, men den person, som er i dem, gør forskellen.

Livet i sig selv ligger uden for enhver bedømmelse, fortolkning eller angst. Vi må leve. Simpelthen leve, som vi virkelig er. Den, der hævder noget andet, siger det af angst.

Derfor er det ikke vigtigt at kende livets mening. Vi må derimod finde modet til at være og leve sådan, som vi virkelig er. Det vil i høj grad gøre vores liv lettere!

LIVSGLÆDE VIA TAKNEMLIGHED

Livsglæde er selve livets udtryk. Når man mærker livet uden nogen forestillinger, ideer og opfattelser, støder man uvægerligt på kilden til livsglæde. Den befinder sig langt hinsides det liv, vi kalder hverdagen.

Det gælder om at slippe hverdagen fri. Hvordan? Ved at være taknemlig for

den! Ganske enkelt taknemlig for det, som ER. Ikke for det, vi *har*, men for det, der *er*.

Det, der ER, indeholder for øvrigt også det, der netop ikke ER. På den måde omfatter taknemligheden også alt det, man ikke har eller ikke ER. (Jeg skriver ER med stort, fordi jeg henfører det til væren.) Den, der mangler livsglæde, ville have godt af at være lidt mere taknemlig.

LIVET HINSIDES FORSTANDEN

Den der har studeret forstanden grundigt, ved også, at intet svar er så godt, at forstanden stiller sig tilfreds med det. Det skulle da lige være præcis det svar, som man for enhver pris gerne vil have. Så ville der være ro for en tid.

Den forstandsmæssige søgen efter livets mening fører altså snarere til utilfredshed. Alt bliver mere og mere kompliceret; til sidst kommer det hele an på, om det lyder tilstrækkeligt klogt eller passer ind i den eksisterende opfattelse.

Og så går det først rigtig løs. Når forstanden har fundet eller opfundet et mere eller mindre tilfredsstillende svar på sit spørgsmål, gælder det om at have ret. Nu

forvandles livsglæden - hvis det ikke allerede er sket - til en kamp om den formodede sandhed.

Den, der ikke er enig i en given sandhed, er endnu ikke kommet så vidt eller er bare for dum. Her begynder en meget destruktiv vej, der intet har med spiritualitet at gøre - fanatisme.

Dermed være *ikke* sagt, at vi ikke også skal bruge forstanden! Spørgsmålet er blot, om vi bruger *den*, eller *den* bruger *os*. I første omgang bruger forstanden os, ikke omvendt. Når vi dør, lader vi ret hurtigt vores jordiske forstand falde uden at fordommes, tværtimod!

Forstanden er et værktøj, og af og til opfører den sig som en ung, vild hest. Hvis vi ikke tæmmer den, vil den slæbe os gennem livet på en ubehagelig måde. Vi skal tæmme den og ride på den, så vil den understøtte os i at nå vores mål. Ellers vil den æde af vores livsglæde, indtil vi er den rene elendighed.

UNIVERSET ARBEJDER ALTID FOR OS

Det er en virkelig god oplysning! Jeg har nøje undersøgt og udforsket det - universet arbejder virkelig altid for os. Måske ikke altid for vores egne ønsker, men altid for

© iStockphoto

”den store helheds” ve og vel!

De, der ikke interesserer sig for det, vi kalder skabelsen, får det derfor temmelig svært med livet. Hvis ikke her, så helt sikkert der, hvor de drager hen efter dette liv.

Naturligvis tror jeg som et fornuftsvesen ikke, at livet ender med vores fysiske død. Man kan bare ikke bevise, at der er et liv efter døden, men indtil videre har heller ingen kunnet bevise, at der ikke er! Tvivlen skal komme den anklagede til gode. Så foreløbig går jeg ud fra, at det i det mindste kan være sådan.

For at opleve livets lethed er det nødvendigt med denne forudsætning. Ellers bliver glæde erstattet af sjov. Sjov i livet er én ting, livsglæde er noget helt andet. Sjov oplever man som reaktion på noget, sådan er det ikke med glæde. Glæde er udtryk for uendelig taknemlighed.

Denne taknemlighed for at

”Sjov i livet er én ting, livsglæde er noget helt andet.”

være til er meget lettere at opnå, når man ved, at universet efter alle kunstens regler understøtter én, hvor det overhovedet kan, og når vi tillader det.

Universet har ingen grund til andet. Det elsker os. Det fordømmer ikke og kender ikke til vurdering. For universet er vi fuldkomne. Derfor vil det elske os evigt!

Den, som ikke forsøger at slippe væk fra denne kærlighed, men derimod giver sig hen til den, vil snart erkende lethed og skønheden, kærligheden og det livgivende ved tilværelsen.

At give sig hen til livet er svaret på alle spørgsmål og løsningen på samtlige problemer, fra det mindste til det største, for hengivelse er kærlighed. Modet til at give sig hen til livet må man imid-

lertid selv tilvejebringe. Men jeg kan garantere, at det løbner sig!

FRYGT ELLER TILLID?

Livet er let. Hvis vi ikke forlangte af livet, at det skal tilpasse sig os, ville et liv i harmoni med naturlovene være mange gange lettere, end når vi hele tiden forsøger at tilpasse verden til os.

Hvis naturen rettede sig efter vores ønsker, ville det først blive virkelig vanskeligt! Vi har simpelthen ikke dette altomfattende overblik. Vi kan altså trygt overlade ”den store helhed” til universet og have tillid til, at det nøjagtigt ved, hvad der er bedst.

Den, der har tillid, frygter ikke. Det er netop frygten, der afholder os fra livets lethed. Den river os ud af øje-

blikket og gør, at vi enten jagter noget eller flygter fra noget.

Men lethed befinder sig under alle omstændigheder her og nu! Alt hvad vi gør, tænker og føler, der ikke er i overensstemmelse med det, som ER, og det, som vi ER, fjerner os mere og mere fra dette øjeblik.

Livet ville være så let og levende, hvis vi ikke gjorde det hårdt og svært. Hvis vi således begyndte med at se os selv og ikke omstændighederne som ansvarlige, ville det allerede være et vigtigt skridt i den rigtige retning. □

Bruno Würtenberger er underviser, forfatter m.m., henv.: www.freespiritinfo.com

Gengivet fra magasinet Visionen.